

APPLAUSUS POETICUS
FESTIS HONORIBUS

CELSISSIMI, AC REVERENDISSIMI
SACRI ROMANI IMPERII

PRINCIPIS
EMERICI
E COMITIBUS

ESZTERHAZI
DE

GALANTHA,
DEI, & Apostolicæ Sedis Gratiâ, Ecclesiæ
Metropolitanæ Strigonienfis

ARCHI-EPISCOPI.

S. Sedis Apostolicæ Legati Nati, Hungariæ Primatis,
ejusque Summi, & Secretarii Cancellarii, &c.

DUM

Communi Cleri, populique gaudio

JUBILÆUS SACERDOS

Posonii solemnem DEO litaret Hostiam.

DEVOTISSIMO AFFECTU DICATUS.

AB

*Archi-Episcopali Collegio & Academia Budensi
Societatis JESU.*

Rgò, quod innumeris optavit Patria votis,
 Patria, quam famulis irrigat Ister aquis.
 Patria, tergemino residet quæ colle superna,
 Atque coronatum tollit in astra caput.
 Quod Rex, quod populus, precibus quod ab æthere summo
 Sollicitis petiit sacra, profana, Cohors.
 Hoc EMERICE tenes. Jubilæus Myſta coronas
 Aram, & feſta inter gaudia, Sacra litas.
 Purpureis invecſtus equis Sol luſtra peregit
 Dena, tot & niveis Cynthia vecta rotis.
 Ex quo, Progenies æterno æquæva Parenti,
 In manibus facta eſt Hoſtia prima TUIS.
 Tempora nunc redeunt, quibus hæc ſolatia, dulcè
 Nos meminiffe juvat, TE renovâſſe juvat.
 Fortunate ſenex! poſcit TE longior ætas,
 Luſtris adnectent ſæcula fata tuis.
 Sic PRÆSUL Jubilæus eris, Diî vota ſecundent!
 Sic PRIMAS, PRINCEPS ſic Jubilæus eris.
 Tot TIBI venturos quando promittimus annos,
 Jam de præteritis plaudere cura ſubit.
 Tempora ſi numeres, vixiſti luſtra SACERDOS;
 Si TUA facta legas, ſæcula PRÆSUL agis.

Quattuor ante alias ſunt clari nominis Urbes,
 Quæ capiti mitras impoſuère TUO.
 Vaczia prima fuit, Zagrabia ponè ſecuta eſt,
 Tertia Veſprimium, quartâque Strigonium.
 Siſtite vos celeres Piſonis in urbe ſorores!
 Siſtere ſed cultu vos meliore decet.
 Quas aliàs geritis pictas in-vertice turres,
 Ponite! circumdet plurima gemma caput.
 Non opus eſt vultus, non lumina condere velô;
 Sed dent lætitiæ publica ſigna ſuæ.

Defluat ex humeris, argento dives & auro
Purpura: ut in summis plausibus esse solet.
Fulgeat ESTORADUM circum præcordia scutum,
Purpuream, leo, qui sustinet ungue Rosam.
Hoc erit in signum: grato sub pectore, vester
Qui fuit, & quodd sit nunc EMERICUS amor.
Nunc etiam memori, non ambigo, mente tenetis,
PRÆSUL quando fuit, quodd fuit ille Pater.
Hâc celebres pompâ, hoc vulu, faciêque serenæ,
Pergite solennem condecorare Diem.

Vaczia! virgineo TU pollice construe fertum,
Afferet in sacris quô Neomytha tegi.
Tu pro Pestanis, Pesthinos collige flores,
Est & *Pesthynis* gratia pulchra rosis.
Has intexere frequens! non est flos aptior alter,
Qui referat vitam, & PRINCIPIS acta magis.
Est Rosa flos florum, narisque, oculique voluptas,
Est Rosa veris honos, est Rosa Solis amor.
ESTORADUM sic dulce decus, sic Gloria Cleri,
Sic Patriæ felix est EMERICUS amor.
Pascit apes Rosa; sic PRINCEPS EMERICUS egenos
Pascit: melle Rosa; hic vestibus, ære, cibo.
Hoc superat PRINCEPS: quodd sudo tempore tantum
Grande, Rosam circum, bombylet agmen apum.
Illum: sit purus, sit nubilus æther, Egentum
Plurima, nullo non tempore, turba petit.
Turba petit; sed plena manus, & munere dives
Turba redit: redit hæc? altera turba venit.
Floribus ex istis Tu *Vaczia* confice fertum,
PRINCIPIS in miseros quos *Tibi* tingit amor.
Sed caveas fertum sacratæ imponere fronti,
Lunato pones poplite id ante pedes.

Nec TE prætereant festi *Zagrabia* plausus!
Et plausus inter TU quoque dona feres.
In quo Divino super aram libet honori,
Ex auro calicem defer amica sacrum.
Qui fuit ante *Tuus*, meruit SIBI talia fieri
PRÆSUL, & hoc si quid munere majus habes.
Ut quamvis aliâ sis Regni parte remota,
Scire tamen possit TE meminisse sui.
Ille TUAS quoties auro superinduit aras?
Majestas aris, ut suus esset honor.

In calices etiam non parvi ponderis aurum
Munificâ quoties contulit ille manu?
Testis erunt, donec stabunt, *Remetensia* templa,
Túque, pari dives munere, testis eris.
Nunc levis hæc meritis referetur gratia tantis,
Si calicem ex auro, quo litet ille, feras.
Non opus est calicem gemmis ornare coruscis,
Quamvis auro aliàs nubere gemma solet.
Námque erit ornatus gemmâ speciosior omni,
Si poteris circum hæc sculpere verba pedem:
PRIMAS, & PRINCEPS EMERICUS, *quando secundas*
Egit Primitias, hoc bibit ex calice.
Sed quid ego gemmas, quid & aurea munera posco?
Non equidem tanto hæc **PRÆSULE** digna reor.
Illius in Numen *Pietas* pretiosior auro est;
Non nitet, hâc, auro nobiliore calix.
Virtutes aliæ, quæ vitam **PRÆSULIS** ornant,
Sunt pretio gemmis, súnque decore pares.
Est ardens *Sapphyrus Amor*, *Spes firma Smaragdus*,
Illius est fortis plus *Adamante Fides*.

Te nunc ordo petit pulchro *Vesprimia* cultu,
PRINCIPIS excelsi limen adire sacrum.
Fortè rogas: digno quo dones munere *Myrtam*?
Dicam: nam vacuas non decet esse manus.
Tu mitram, vestémque sacram, quam **PRÆSUL** ad aras
Induat, artifici pinge (placebis) acu.
Effigiem sit cura tibi formare **JOANNIS**,
Qui nomen largâ fert ab **ELĒĒMOSINA**.
(Mos vetus est, dictas, vulgari voce, planetas
Effigiem aversâ parte referre sacram)
Auro pinge caput, radiorum argenteus ordo
Exornet frontem, lucida gemma manus.
Zona latus cingat niveo de stamine serum,
Ast humeros violis purpura mixta tegat.
Sic umbram luce, & lucem moderaberis umbrâ;
Ut micet ex oculis lactea stella nigris.
Sed postquam Divi frontémque, oculósque, manúsque
Pinxeris, &, filo divite, mite caput.
Dic: quæ fecit acus, sunt hæc imitantia vultus,
Et mores, **PRÆSUL** quos **EMERICUS** habet.
Non minùs illius placidam *Clementia* frontem
Occupat, & nullum lædere blanda potest.
Non minùs ex oculis nativa *Modestia* lucet,
Non minùs innocuus pectora *candor* habet.

Non minùs illius manus auri prodiga fulvi,
Donat opes miseris, templa decora DEO.
Quam nunc magnificâ *Vesprimia* fronte tueris,
Nescis? cujus stet munere sacra Domus?
Nonne tuus quondam PRÆSUL, PRINCEPS EMERICUS,
Hoc ex ruderibus surgere fecit Opus?
Denique viva sui est EMERICUS imago JOANNIS,
Hunc amat, hunc summa Relligione colit.
Hujus ad exemplum mores componit, & actus,
Hunc legit vitæ tempus in omne Ducem.
Huic ex argento loculum dum struxit in ara,
Ponè SIBI tumulum marmore stravit humi.
Huic animam, corpúsque suum, confidit & ossa,
Quæ vult ante sacros fusa jacere pedes.
Verba etiam, PRINCEPS, Divo devota JOANNI,
Inscribi tumulo jusserat ipse SUO:
Hoc sub Prodigio, quo non, Miseratio, majus
Novit, spero DEI commiserantis opem.
Hoc Superi servate Caput! vix dignius ullum est;
Ducite vos vitæ stamina longa SUÆ.
Divos ante alios quem sic colit usque, JOANNES,
Tu Pietate fove, Præfidióque SENEM.
Non priùs ire finas corpus mortale sub umbras,
Sub tumulo claudi non prius ossa finas.
Ac postquam, meritis, & qui virtutibus æquat,
Te seniô, & multâ vicerit Ille die.

Tu quoque *Strigonium!* nam PRÆSULIS inclyta sedes
Diceris, è muris erige læta caput.
Exsurgant arcus! resplendeat ignibus æther!
Publica dent plausus compita, déntque domus.
Danubiúsque Pater, qui te gravis alluit undis,
Commoneat fluctus puriùs ire suos.
Invideant reliquæ! tibi fors hæc obtigit uni,
Chara soror! tali ut PRÆSULE digna fores.
Qui plenus meritis, plénusque diebus, & annis,
Solennem celebret sacrificando diem.
(Primitias nominant, felici sorte, secundas,
Quas post dena SENEX lustra superstes agit)
In qua Mysta litet quinquagenarius, aram
Marmore (marmor habes) multicolore strue.
Próque operis Nymphas adhibe, quæ PRÆSULIS ire
Juncta solet lateri, cælica turba, comes.
Fundamenta Aræ mentis *demissio* ponet,
Mittet in effossam saxa reclinis humum.

Nobilitas Generis fastigia summa tenebit,
 Altior, hâc operis præside, surget apex.
 Expoliet marmor rude, *Mortificatio*, ferro,
 Si tamen hanc à se PRÆSUL abire sinet.
 In varias saxum formas, Superûmque figuras,
Relligio celeri est fingere gnara manu.
 Hæc eadem gremio TE quando, EMERICE, recepit,
 Quam citò TE summis fecerat esse parem?
 Quamvis non marmor, sed erat mens cerea flecti,
 TE potuit digito fingere ad omne decus.
 Censuit hinc dignum Pauli sanctissimus Ordo,
 Qui summo præsis omnibus imperio.
 Æquabit lapides, & iusto pondere junget,
 Omnia quâ PRINCEPS ponderat, æqua *Themis*.
 Ut maneant juncti, *Constantia* glutine figet,
 Quod nullo tempus rodere dente queat.
 Araque cùm stabit, circum *Sapientia* lucem
 Fundet, quâ Phæbum vincere & astra solet.
 Major ab his radiis, ac aurum spargeret, Aræ
 Splendor erit: PRINCEPS hâc quoque luce nitet.
 Nil adeo obscurum est, quod non illuminat Ille,
 Sive profana docet dogmata, sive sacra.
 Illius Ingenio talem *Sapientia* lucem
 Indit: ut à Phæbo sidera lumen habent.
 Fecerat hæc Illum Doctorem in sede locari,
 Hæc Illi, ante mitras, laurea ferta dedit.
 Desine curarum! qualem *Strigonia* velles
 Condere, stat sacro nobilis Ara loco.
 Posonii in templo PRINCEPS hanc condidit aram,
 Insigni pretio, Magnificoque situ.
 Stat moles augusta, ingens, altisque columnis,
 Auro fulget apex, cætera marmor habet.
 In medio Divus, cujus Tutamine templum
 Gaudet, MARTINUS visitur altus equo.
 Ponè jacet pauper; Divus sua pallia donat
 Nudo, & partem, quâ se tegat, ense secat.
 Machina mole gravis, pretioso fusa metallo,
 Dignum opus est Phidiæ, Praxitelisque manu.
 PRINCIPE dignum opus est; hâc quando litabit in ara,
 His poteris verbis plaudere, chara soror!
Est Regno templum decus, est templo Ara; sed Ara,
Et Templo, & Regno, es grande, EMERICE, decus.

Dixerat hæc Buda, vicinas affata sorores,
 Quas celso latè prospicit illa situ.

Lævæ Vesprium, stat proxima *Vaczia* dextræ,
Strigonium ad Boream surgere colle videt.
 Ipsa loqui his potuit; nec enim procul inde morantur,
 Irrita nec credo verba tulisse *Notos*.
 Ast longo distat terræ *Zagrabia* tractu,
 Cursorem huc celeri jussit abire pede.
 Qui sociam in plausus, & publica vota cieret,
 Pectoris unanimi concipienda sinu.
 Ipsa etiam *Buda*, quod monuit properare sorores,
 Pisonias voluit visere læta plagas.
 Non tamen ausa fuit; nam dum monte excubat alto,
 Cedere non speculâ, non statione licet.
 Motus observare omnes, quibus imminet hostis,
 Debet, próque armis *CÆSARIS* esse vigil.
 Ergo *Pallas*, ait, dudum mihi cognita *Pallas*,
Pallas erit nostras apta subire vices.
 Sed mihi bina colit *Budensia* mænia *Pallas*,
 Una præest armis, altera docta scholis.
 Hæc eat! Hæc, quos sedes *Strigonien*sis honorat,
 Præsulibus debet, séque suosque sacris.
 Nomen ab his habet, & sedem sinè fine perennem,
 Nunc etiam gremiô, præsidioque fovent.
 Hæc, mea vota ferat, simul addam munera votis,
 (Non voluit reliquis parcior esse *Buda*)
 Quæ mihi vicinis de collibus uva ministrat,
 Vina dabo; non est unus, idémque color.
 Optima vina dabo, totum celebrata per orbem,
 Alba colore dabo vina, dabóque rubra.
 Námque *TIBI* color iste placet (scio) *PRÆSUL*, uterque
CÆSARIS est (colis hunc) *Austriacusque* color.
 Et placet: & decet iste color *TE PRÆSUL* uterque;
 Albus cum Rubro, cum niveóque Ruber.
Album dat capiti veneranda senecta colorem,
 Atque animum candor par, sinè labe, tenet.
 Exornat *Rubro* scutum *TE GENTIS AVITÆ*,
 In quo purpuream fert leo, in ungue, Rosam.
 O faxint Superi (dudum *TUA* facta merentur)
 Ex scuto in vestem transeat iste color.
 Candida purpureo jungatur *Mitra Galero*!
 Illustrétque *TUUM*, tegmen utrumque, caput.
 Interea gemino præludunt vina colore,
 Collibus è nostris quæ *TIBI* mitto *Buda*.
 Utraque gustavit *Pallas*; sunt *PRINCIPE* digna,
 Dixit, nec mihi sic *Castalis* unda sapit.

Ex *Albo* Neomyſta lites Jubilæus ad aram,
 Sint *Rubro* in menſa pocula plena mero.
 Ex *Rubro* poſtquam biberis pro CÆSARIS armis,
 Omnes próque TUA pôcla ſalute bibent.
 Vive diu felix! geminabunt térque quaterque,
 Plebs, Cives, Clerus, Nobilis ordo, Status.
 Fortunæ TU vive TUÆ, noſtræque voluptæ,
 ESTORADUM decori, Pannoniæque bono.
 Virtutésque TUAS ùt TU virtutibus augeſ,
 Sic TIBI Cælum annos, multiplicétque dies.
 Vive etiam Sociis, quos JESU nomine dicunt,
 Vive illis FAUTOR, vive, EMERICE, PATER.
 Illi ſe totos, hâc quotquot in urbe morantur,
 Imperiisque TUIS, obſequiôque dicant.
 Non erit ulla dies, quâ non tibi ſæcla precentur,
 Próque TUA, ante aras, vota ſalute litent.
 Noſtris adjungit votis, ſtudioſa Juventus,
 Quantam Pallas habet, vota, precésque ſuas.
 Omnes à Superis longos TIBI poſcimus annos,
 Inque annis niveos, & finè nube, dies.

CELSITUDINI TUÆ

Devotiſſimum

Archi-Epiſcopale Collegium & Academia Budæ
 Societatis JESU,

Indue annis nivos, & sine nubec, dies.
 Omnes a superis longos Tibi posuimus annos,
 Quamvis Pallas habet, vota, precibusque suas.
 Nostris adiungit votis, studiis, iuventus.
 Proque TUA, ante aras, vota salute licent.
 Non erit illis dies, quæ non tibi facti precemur,
 Imperisque Tuis, obsequiisque dicantur.
 Illi se totos, hæc quotquot in urbe morantur,
 Vive illis PATROR, vive, LEMNISC, PATER.
 Vive etiam Sociis, quos JESU nomine dicant.
 Sic Tibi Cælem annos, multiplicetque dies.
 Virtutesque TUIAS in TE virtutibus augeas.
 ESTORADUM decori, Pandemoniæque horro.
 Formas TE vive TUIE, nosceque Voluptas.
 Plebes, Civis, Clerus, Nobilis ordo, cæterus.
 Vive diu saluti, gemitibus, ferocibusque precibus.
 Omnes precesque TUIAS, pæcesque dicant.
 Ex Arce posuimus tibi, vota, precibusque suas.

CELSITUDINI TUIAE